

Tredje næstformand (Margrete Auken):
Man må sige alt, bare man ikke bruger bandeord.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Lad mig bare sige til fru Anne Bastrup, at jeg så fuldstændig har misforstået de e-mail, som blev sendt til min skærm i går fra henholdsvis fru Anne Bastrup og hr. Claus Larsen-Jensen, for dér fremgår det – og nu er det jo fru Anne Bastrup selv, der synes, at det her er meget vigtigt – at på et tidspunkt giver fru Anne Bastrup, sådan som jeg tænker det, sin tilslutning til en fælles vedtagelse på baggrund af et forslag, som hr. Claus Larsen-Jensen har rundsendt, hvis der kommer en særskilt ekstra pind med. Det er vel det, der står i den sidste pind i vedtagelsen.

Sådan har jeg altså bare tænkt at det måtte være, og derfor har jeg taget det for givet, at SF sammen med regeringspartierne havde fundet sammen om et fælles forslag til vedtagelse, og det var i al sin enkelhed baggrunden for det, jeg sagde fra talerstolen før. Men jeg fik stadig væk ikke noget svar på mit spørgsmål. Nu kan fru Anne Bastrup jo ikke tage ordet mere i denne her runde, men måske senere i debatten vil hun svare på, om vi fremover har sådan en klausul om, at vi lige udveksler forslag til vedtagelse. Hvis SF ønsker det, er vi indstillet på det, men det tror jeg nu ikke SF er.

Tredje næstformand (Margrete Auken):
Nu tror jeg, at resten af aftalerne skal laves et andet sted end fra Folketingets talerstol.

Fru Susanne Clemensen som ordfører.

Susanne Clemensen (CD):

Det kan jo være, det var sådan en »I love you«-mail, som hr. Kristian Thulesen Dahl skyndte sig at delete, hvem ved?

Hovedprioriteterne og temaerne for det svenske formandskab er efter CD's opfattelse udtryk for sund fornuft og fremsynethed. Der skal da heller ikke herske nogen tvivl om, at vi i CD støtter det svenske formandskab og den danske regering i, at EU's udvidelse skal have højeste prioritet. Med reformen af EU's institutioner, som faldt på plads i Nice i december sidste år, er vejen jo nu banet for udvidelsen af EU.

Vi mener ligesom Kommissionen, at det er muligt, ja, at det ligefrem er pinedød nødvendigt, at vi nu får afsluttet forhandlingerne med de bedst forberedte ansøgerlande i løbet af 2002.

Selv om jeg godt forstår statsministerens eufori over, at det kommende danske formandskab i andet halvår af 2002 kan blive en milepæl i det historiske arbejde med EU's udvidelse – fra København til København, som statsministeren udtrykte det – er det da også på høje tid, at der for alvor sker noget, at det så at sige rykker for de gerne fem bedst forberedte ansøgerlande, ja, måske endda endnu flere.

Når det gælder overgangsordninger, når vi taler om den frie bevægelighed af bl.a. arbejdskraft, vil jeg da gerne appellere til, at de overgangsordninger bliver så korte som overhovedet muligt. Jeg tror, det er at gøre det spørgsmål til et meget større spørgsmål, end det i virkeligheden fortjener.

Kommissionen har tidligere fremlagt en ambitiøs, men realistisk arbejdsplan for udvidelsesforhandlingerne, så man kan sige, at det, der nu udestår, er det seje og slidsomme arbejde for svenskerne med udvidelsesforhandlingerne, som vi sammen med regeringen naturligvis vil gøre alt, hvad vi kan, for at støtte.

En anden svensk hovedprioritet er beskæftigelse og vækst. Vi kan naturligvis ikke blive uenige om, at det strategiske mål, som EU satte sig ved Lissabontopmødet i marts 2000, om inden for 10 år at blive den mest konkurrencedygtige og dynamiske vidensbaserede økonomi i verden, en økonomi, der kan skabe en holdbar økonomisk vækst med flere og bedre job og større social samhørighed, er et både vigtigt og rigtigt mål for EU, som statsministeren også var inde på i sin tale.

Men her hører enigheden mellem regeringen og CD altså også op. Vi støtter nemlig det svenske formandskabs og kommissionsformandens ønsker om, at adgang til højtuddannet udenlandsk arbejdskraft sættes på dagsordenen på regeringschefernes topmøde i slutningen af marts, meget gerne med det formål, at landene kan blive enige om at etablere og markedsføre en fælles EU-greencard-ordning efter inspiration fra USA.

Uddannelse, uddannelse og atter uddannelse af arbejdsstyrken er det eneste svar på den demografiske udfordring, som alle europæiske lande står over for i fremtiden, som Socialdemokratiet kan komme frem med.

Uddannelse og efteruddannelse af arbejdsstyrken er naturligvis et meget vigtigt og centralt element, men det kan efter CD's opfattelse ikke stå alene. Og det er derfor, vi melder klart ud og siger, at det danske erhvervsliv og vores